

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Ing. Pavel Kodym

předseda

Sp. zn.: UPDI-RPD0001/17

Oprávněná úřední osoba: JUDr. Eva Kášová, Ph.D.

Č.j.: UPDI-0542/18-UPDI/KE

V Praze dne 5. března 2018

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře jako odvolací orgán příslušný podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl o rozkladu podaném dne 4. října 2017 Českými drahami, a.s., IČ: 709 94 226, se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 (dále jen „ČD“) a o rozkladu podaném dne 6. října 2017 Správou železniční dopravní cesty, státní organizací, IČ: 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „SŽDC“), proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „ÚPDI“) ze dne 20. září 2017, č. j. UPDI-1204/17-OPDI-SPR/VE (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle ustanovení § 34e zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“), rozhodnuto o posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách **takto**:

V - 1.

Podle ustanovení § 152 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 90 odst. 4 a ustanovením § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu se napadené rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 20. září 2017, č. j. UPDI-1204/17-OPDI-SPR/VE, ruší v rozsahu výroků ve znění:

„A.

podle ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

žádost účastníka řízení České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226, (dále jen „ČD“) o přezkoumání Změny č. 2/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2017 (dále jen „Změna Prohlášení 2017“) a Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2018 (dále jen „Změna Prohlášení 2018“) vydaných Správou železniční dopravní cesty, státní organizací, IČ 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „SŽDC“) se:

I.

v části žádosti o přezkoumání rozporu Změny Prohlášení 2017 se zákonem o dráhách se v rozsahu:

- a) kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,*
- b) kapitoly 1.4.3 Přezkumná procedura,*
- c) kapitoly 5.4 Doplnkové služby,*
kapitoly 5.5 Pomocné služby,
- d) dodržení ustanovení zákona o dráhách při zveřejnění Změny č. 2/2017 Prohlášení 2017,*

zamítá,“

a

„IV.

v části žádosti o přezkoumání Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018 vydaného SŽDC, ve znění změny č. 1/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 duben“) se zákonem o dráhách v rozsahu posouzení:

- a) přílohy „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s. ve věci souladu s § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách

zamítá“;

a

„B.

podle ustanovení § 34e zákona o dráhách takto:

I.

Změna Prohlášení 2017, a to konkrétně:

- a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních

Kapitola 1.1.1. je rozsahu zařazení Drážní inspekce mezi drážní správní úřady v rozporu s ustanovením § 54 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 1.1.1. Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2017 a pro jízdní řád 2017, vydaného SŽDC ve znění rozhodnutí Drážního úřadu č. j. DUCR-14040/16/Kj a DUCR-69331/16/Kj, změny č. 1/2016 účinné od 9. 12. 2016, a změny č. 2/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2017 duben“) v uvedeném rozsahu použít.

- b) kapitola 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy

Kapitola 2.2.1 je v rozporu s odstavcem 5 čl. II Přejícná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 319/2016 Sb.“).

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.1 Prohlášení 2017 duben použít.

- c) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

Věta „Osvědčení vydává Drážní úřad, ...“ kapitoly 2.2.4. je v rozporu s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.4 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

d) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)

Kapitola 5.2 písm. e) je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.2 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

e) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb

Kapitola 5.3 je ve věci neuvedení zařízení služeb – zařízení se zdrojem jiné než trakční elektrické energie, určené pro připojení železničních kolejových vozidel, v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

f) kapitola 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic

Text „SŽDC poskytuje dopravcům drážní dopravy služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy prostřednictvím zařízení služeb – železniční stanice a jejich provozních součástí v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy (§ 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb.) Ostatní provozní součásti zařízení služeb – železniční stanice, nespádající pod definici uvedenou v předchozím odstavci, poskytuje SŽDC dopravcům drážní dopravy k užívání na základě jejich žádosti tehdy, je-li to vzhledem k okolnostem účelné a možné a současně je-li splněn požadavek hospodárnosti nakládání s prostředky a majetkem, ke kterému má SŽDC právo hospodaření. Provozní součásti zařízení služeb dle předešlé věty není SŽDC povinna dopravcům poskytovat...“ kapitoly 5.3.1.1. je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 3) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.1 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

g) kapitola 5.3.1.4 Odstavné koleje

Kapitola 5.3.1.4 je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) a v rozporu s ustanovením § 23d zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.4 Prohlášení 2017 duben použít.

h) kapitola 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů

Kapitola 5.5.4 je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.5.4 Prohlášení 2017 duben použít.

i) kapitoly

a. 6.1.4 Doplnkové služby

b. 6.1.5 Pomocné služby

Kapitoly 6.1.4 Doplnkové služby 6.1.5 Pomocné služby jsou v textu „...účtuje smluvní ceny podle ceníku zveřejněném na Portále provozování dráhy. Ceny na dráhách, které neprovozuje SŽDC, sdělí přímo provozovatel dané dráhy“ v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.“

a

„III.

Prohlášení 2017 duben a to konkrétně:

- a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)
*Druhý a třetí odstavec kapitoly 4.4.2 je v rozporu s ustanovením § 34f zákona o dráhách.
 ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 4.4.2 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.“*

a

„IV.

„Prohlášení 2018 duben, a to konkrétně:

- b) příloha „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s.
*Příloha „L“ části A a B jsou v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách.
 ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze přílohu „L“ část A a B Prohlášení 2018 po přezkumu použít“.*

a řízení se v rozsahu těchto výroků zastavuje.

V - 2.

Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 a ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 20. září 2017, č. j. UPDI-1204/17-OPDI-SPR/VE, ruší v rozsahu výroků ve znění:

„B.

podle ustanovení § 34e zákona o dráhách takto:

II.

Změna Prohlášení 2018 a to konkrétně:

- c) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
*Kapitola 5.2 písm. e) je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.
 ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.2 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.*
- e) kapitola 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic
Text „Ostatní provozní součásti zařízení služeb – železniční stanice, nespádající pod definici uvedenou v předchozím odstavci, poskytuje SŽDC dopravcům drážní dopravy k užívání na základě

jejich žádosti tehdy, je-li to vzhledem k okolnostem účelné a možné a současně je-li splněn požadavek hospodárnosti nakládání s prostředky a majetkem, ke kterému má SŽDC právo hospodaření. Provozní součásti zařízení služeb dle předešlé věty není SŽDC povinna dopravcům poskytovat...“ kapitoly 5.3.1.1. je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 3) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.1 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

f) kapitola 5.3.1.4 Odstavné koleje

Kapitola 5.3.1.4 je v rozporu s ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) a v rozporu s ustanovením § 23d zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.4 Prohlášení 2018 po přezkumu použít.“

a věc se vrací k novému projednání.

V - 3.

Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) s přihlédnutím k § 152 odst. 5 a ve spojení ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 20. září 2017, č. j. UPDI-1204/17-OPDI-SPR/VE se v rozsahu ostatních výroků ve znění:

„A.

podle ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

žádost účastníka řízení České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226, (dále jen „ČD“) o přezkoumání Změny č. 2/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2017 (dále jen „Změna Prohlášení 2017“) a Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2018 (dále jen „Změna Prohlášení 2018“) vydaných Správou železniční dopravní cesty, státní organizací, IČ 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „SŽDC“) se:

II.

v části žádosti o přezkoumání rozporu Změny Prohlášení 2018 se zákonem o dráhách se v rozsahu:

- a) kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,
- b) kapitoly 5.4 Doplnkové služby,
kapitoly 5.5 Pomocné služby,

zamítá,“

a

„B.

podle ustanovení § 34e zákona o dráhách takto:

II.

Změna Prohlášení 2018 a to konkrétně:

a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních

Kapitola 1.1.1 je rozsahu zařazení Drážní inspekce mezi drážní správní úřady v rozporu s ustanovením § 54 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 1.1.1 Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018, ve znění změny č. 1/2017 účinné od 1. 4. 2017 vydané SŽDC a ve znění rozhodnutí Drážního úřadu č. j. DUCR-33628/17/Kj ze dne 8. srpna 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 po přezkumu“) v uvedeném rozsahu použít.

b) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

Věta „Osvědčení vydává Drážní úřad, ...“ kapitoly 2.2.4 je v rozporu s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.4 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

d) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb

Kapitola 5.3 je ve věci neuvedení zařízení služeb – zařízení se zdrojem jiné než trakční elektrické energie, určené pro připojení železničních kolejových vozidel, v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

g) kapitola

a. 6.1.4 Doplnkové služby

b. 6.1.5 Pomocné služby

Kapitoly 6.1.4 Doplnkové služby 6.1.5 Pomocné služby jsou v textu „...účtuje smluvní ceny podle ceníku zveřejněném na Portále provozování dráhy. Ceny na dráhách, které neprovozuje SŽDC, sdělí přímo provozovatel dané dráhy“ v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

h) kapitoly 3.6 a Přílohy H seznam zaústěných drah – vleček

Text: „Prohlášení o dráze obsahuje informace pouze o zařízení služeb, která jsou na dráhách, kde SŽDC plní funkci přidělce.“ ve spojitosti s chybějícím odkazem vedoucím k internetovým stránkám provozovatelů drah a provozovatelů služeb kapitoly 3.6 je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu končící dnem 1. května 2018, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 3.6 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.“

a

„IV.

Prohlášení 2018 duben, a to konkrétně:

a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)

Druhý a třetí odstavec kapitoly 4.4.2 je v rozporu s ustanovením § 34f zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 4.4.2. Prohlášení 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.“

potvrzuje.

Účastníci řízení:

Účastníci řízení, jimž je ve správním řízení doručováno jednotlivě (ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu):

- Správa železniční dopravní cesty, státní organizace; Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČ 70994234
- České dráhy, a.s., nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226

Ostatní účastníci řízení (ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu) – veřejnou vyhláškou

Odůvodnění:

ÚPDI obdržel dne 18. dubna 2017 žádost ČD ve věci přezkoumání následujících prohlášení o dráze, vydaných SŽDC:

- a) Změny č. 2/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2017 (dále jen „Změna Prohlášení 2017“)
- b) Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2018 (dále jen „Změna Prohlášení 2018“)
- c) Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2017 a pro jízdní řád 2017, vydaného SŽDC ve znění rozhodnutí Dražního úřadu č. j. DUCR-14040/16/Kj a DUCR-69331/16/Kj, změny č. 1/2016 účinné od 9. 12. 2016, a změny č. 2/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2017 duben“)
- d) Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018 vydaného SŽDC, ve znění změny č. 1/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 duben“).

Svým obsahem šlo o návrh žadatele o posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách. Dnem doručení podání bylo podle ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno v této věci předmětné společné řízení, které je ÚPDI vedeno podle ustanovení § 34e zákona o dráhách.

ÚPDI v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 správního řádu oznámil, ÚPDI- 62/17-OPDI-SPR/1, dne 24. dubna 2017 zahájení řízení ve věci posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách, a to v rozsahu:

I. Změny Prohlášení 2017, a to konkrétně:

- kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních
- kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
- kapitoly 1.4.3 Přezkumná procedura
- kapitoly 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy
- kapitoly 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

- kapitoly 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
- kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- kapitoly 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic
- kapitoly 5.3.1.4 Odstavné koleje
- kapitoly 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů
- kapitoly
 - a. 6.1.4 Doplnkové služby
 - b. 6.1.5 Pomocné služby
 - c. 5.4 Doplnkové služby
 - d. 5.5 Pomocné služby
- Dodržení ustanovení zákona o dráhách při zveřejnění Změny č. 2/2017 Prohlášení 2017.

II. Změny Prohlášení 2018, a to konkrétně:

- kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních
- kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
- kapitoly 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce
- kapitoly 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
- kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- kapitoly 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic
- kapitoly 5.3.1.4 Odstavné koleje
- kapitoly
 - a) 6.1.4 Doplnkové služby
 - b) 6.1.5 Pomocné služby
 - c) 5.4 Doplnkové služby
 - d) 5.5 Pomocné služby
- kapitoly 3.6 a Přílohy H seznam zaústěných drah – vleček

III. Prohlášení 2017 duben, a to konkrétně:

- kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)

IV. Prohlášení 2018 duben, a to konkrétně:

- kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)
- přílohy „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s.
- splnění zákonné povinnosti uvést v prohlášení o dráze postup a zásady přidělce při mimosoudním řešení sporů mezi ním a žadatelem o přidělení kapacity dráhy a lhůtu pro mimosoudní řešení sporů dle § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách.

S ohledem na obsah jednotlivých podání (jejich obsahy jsou uvedeny v odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyzval ÚPDI:

- ČD (výzva č. j. UPDI- 75/17-OPDI-SPR/1) k uhrazení správního poplatku vyměřeného podle sazebníku správních poplatků zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 59a, bod b) ve výši 1000,- Kč.
- SŽDC k předložení podkladů v rozsahu (výzva č. j. UPDI- 63/17-OPDI-SPR/1):
 - a) přibližný počet stanic, kde SŽDC prodává jízdní doklady a seznam dopravců, pro které prodej jízdních dokladů zajišťuje.
 - b) vyjádření se k podání ČD.

Na základě vyjádření SŽDC požádal ÚPDI (dopis č. j. UPDI-128/17-OPDI-SPR/1 ze dne 5. června 2017) Drážní úřad ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 správního řádu za účelem prověření

namítané překážky podle ustanovení § 48 správního řádu o zaslání kopií rozhodnutí v rámci spisů RK-OKO0044/16, RK-OKO0058/16 a RK-ZPD0001/16.

ÚPDI usnesením poznamenaným do spisu, č. j. UPDI-64/17-OPDI-SPR/1 ze dne 26. dubna 2017, rozhodl podle ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu tak, že v řízení o jednotlivých otázkách usnesením vyloučil ze společného řízení posouzení souladu Přílohy „L“ části C se zákonem o dráhách a rozhodne o ní samostatně. V tomto rozsahu bylo řízení ve věci přezkoumání Prohlášení o dráze celostátní a regionální platné pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018 v rozsahu přezkoumání Přílohy „L“ části C usnesením č. j. UPDI-157/17-OPDI-SPR/1 ze dne 16. června 2017 zastaveno a nabylo právní moci dne 5. července 2017.

Po řádném prostudování všech obdržených podkladů na základě výše uvedených výzev ÚPDI oznámil všem účastníkům řízení, že mají možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Drážní úřad v průběhu správního řízení rozhodnutím č. j. DUCR-33628/17/Kj ze dne 8. srpna 2017 změnil Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018, ve znění změny č. 1/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 po přezkumu“).

Dne 30. května 2017 byl ÚPDI na jeho účet žadatelem uhrazen správní poplatek ve výši 1000,- Kč. V uvedené věci vydal ÚPDI napadené rozhodnutí. Proti rozhodnutí podaly rozklad společnosti ČD č.j.: 725/2017-O11 (dále jen „rozklad ČD“) a SŽDC č.j.: 40166/2017-SŽDC-GŘ-O25 (dále jen „rozklad SŽDC“). Oba rozklady byly podány včas. Dopisem č.j.: UPDI-1478/17-OPDI-SPR/VE z 24. 10. 2017 dal ÚPDI vyznění o možnosti se vyjádřit k podaným rozkladům. K rozkladu ČD se ve stanovené lhůtě vyjádřila SŽDC dopisem č.j. 40168/2017-SŽDC-GŘ-O25 ze dne 2. 11. 2017. K rozkladu se dále ve stanovené lhůtě vyjádřily ČD dopisem 817/2017-11 ze dne 3. 11. 2017 (dále jen „vyjádření ČD“), v něm se též mimo jiné odkazují na své předchozí podání v této věci. **Žádný jiný účastník se k rozkladům ve stanovené lhůtě nevyjádřil.** Dne 13. 12. 2017 zasedala rozkladová komise, která následně předložila předsedovi ÚPDI návrh na rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. Většinu námitek neshledala rozkladová komise důvodnou. O jednotlivých částech návrhu bude pojednáno níže. Dne 29. 12. 2017 byl stažen z internetové stránky a vložen do spisu nový dokument Změna č. 2 prohlášení o dráze celostátní a regionální - 2018 č.j. 46216/2017-SŽDC-GŘ-O12 jako podklad pro rozhodnutí. Tímto dokumentem byla mimo jiné nahrazena příloha „L“ novým zněním. Dále byl vložen do spisu dokument č.j.: 43009/2017-SŽDC-GŘ-O25 rozklad podaný SŽDC, sp. zn. UPDI-RPD0002/17, č. j. UPDI-1347/17-OPDI-SPR/VE ze dne 12. 10. 2017. Dopisem UPDI-64/18-OPDI-SPR/VE ÚPDI z 8. 1. 2018 oznámil všem účastníkům řízení, že mají možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

I. Shrnutí námitek podaných účastníky řízení SŽDC a ČD.

SŽDC proti napadenému rozhodnutí podala rozklad, a to téměř **do celého rozsahu napadeného rozhodnutí s výjimkou těch výroků, v jejichž rozsahu byl návrh ČD na posouzení rozporu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách zamítnut** (tj. mimo výroky části A I. a), b), c) a d); II. a), b) a IV. a)). Jako důvody rozkladu SŽDC uvádí následující námítky:

1. Všeobecné námítky SŽDC – část I. rozkladu SŽDC

Námítka 1. a) rozkladu SŽDC ve věci překážky litispendence

SŽDC namítá, že texty prohlášení o dráze 2017 a 2018 byly v době zahájení tohoto řízení u ÚPDI předmětem řízení u Drážního úřadu, na tuto skutečnost poukazovala již po zahájení tohoto řízení. Dále

pak SŽDC namítá, že texty obou předmětných prohlášení již byly dvakrát pravomocně přezkoumány. V konečném důsledku tedy byly totožné texty podrobeny již 3 x přezkoumávání Drážním úřadem, což není dle názoru SŽDC právně přípustné. SŽDC v uvedeném postupu spatřuje rozpor s ustanovením § 48 správního řádu.

Námítka 1. b) rozkladu SŽDC ve věci nezohlednění zásady přiměřenosti při stanovení lhůt

SŽDC namítá, že lhůty, po které je možno podle ustanovení § 34e odst. 3 zákona o dráhách použít části prohlášení o dráze v rozporu se zákonem o dráhách, jsou nepřiměřeně krátké. Jako důvod uvádí porovnání s časem, který potřeboval ÚPDI na vydání rozhodnutí. Dále uvádí, že zákon o dráhách nedefinuje tuto lhůtu, protože jde o složitý proces a 30 denní lhůta by byla nedostatečná.

Námítka 1. c) rozkladu SŽDC ve věci nerespektování ustanovení § 34e odst. 1, věta druhá zákona o dráhách

SŽDC trvá na doslovném výkladu ustanovení § 34e odst. 1 zákona o dráhách věty „Bylo-li prohlášení o dráze zveřejněno z důvodu změn údajů v něm obsažených, návrh lze podat jen ohledně těchto změn“.

2. Námitky rozkladu SŽDC ke konkrétním výrokům – část II. rozkladu a rozklad ČD kapitoly 5.2

Námítka 2. a) rozkladu SŽDC ve věci výroků B. části I. a) a II. a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC tvrdí, že Drážní inspekce je drážním správním úřadem a neshledává zde rozpor s § 54 odst. 1 zákona o dráhách.

Námítka 2. b) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části I. b) kapitola 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy Změny Prohlášení 2017

SŽDC považuje svůj text kapitoly 2.2.1 za ochranu zájmu dopravců. Naopak odůvodnění ÚPDI za nesrozumitelné.

Námítka 2. c) rozkladu SŽDC ve věci výroků B. části I. c) a II. b) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC nesouhlasí s názorem ÚPDI, že z textu kapitoly 2.2.4 vyplývá, že dopravce musí mít osvědčení dopravce vydané Drážním úřadem. SŽDC zde neshledává rozpor s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

Námítka 2. d) rozkladů SŽDC a ČD ve věci výroků B. části I. d) a II. c) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e) Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC rozporuje stanovisko ÚPDI o nesprávnosti zařazení služby informačních systémů pro cestující do minimálního přístupového balíčku, t. j. pod ustanovení § 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb (dále jen „vyhláška č. 76/2017 Sb.“) namísto pod ustanovení § 3 téže vyhlášky. SŽDC zde neshledává rozpor s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.

Uvedenou kapitolu v rámci rozkladu napadají i ČD, přestože bylo jejich žádosti vyhověno, požadují rozčlenění služby poskytování informací cestujícím podle různých kategorií informací.

Námítka 2. e) rozkladu SŽDC ve věci výroků B. části I. e) a II. d) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC rozporuje neuvedení elektrických předtápěcích stojanů jako zařízení služeb v kapitole 5.3 jako rozpor se zákonem o dráhách. Argumentuje tím, že informace o předtápěcích stojanech je uvedena i v kapitole 5.4.3 přečíslované na 5.4.2. SŽDC zde neshledává rozpor s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

Námítka 2. f) rozkladu SŽDC ve věci výroků B. části I. f) a II. e) kapitola 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC poskytuje v souladu s ustanovením § 23d zákona o dráhách pouze ty provozní součásti železničních stanic, které jsou uvedeny v § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah (dále jen „vyhláška č. 177/1995 Sb.“) a jsou vyjmenovány jako povinné vybavení stanice a nevidí v tom rozpor s § 23d zákona o dráhách. Odkazuje se přitom na § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb., který je v určitém rozporu s § 23d odst. 3 zákona o dráhách.

Námítka 2. g) rozkladu SŽDC ve věci rozklad výroků B. části I. g) a II. f) kapitola 5.3.1.4 Odstavné koleje Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC umožňuje dopravcům krátkodobé i dlouhodobé odstavení vozidel na kolejích, které k tomu nejsou primárně určeny, ani takto označeny, což dle SŽDC není provozování nějaké služby. SŽDC tak činí bezplatně, bez uzavření smlouvy, složení objednávky nebo jiného založení smluvního vztahu, naopak tuto svou nabídku nikde jako službu nedefinuje a nenabízí. SŽDC v tom nevidí rozpor s § 33 odst. 3 písm. l) a s § 23d zákona o dráhách.

Námítka 2. h) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části I. h) kapitola 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů Změny Prohlášení 2017

SŽDC poskytuje v některých stanicích službu prodej jízdenek, přičemž to v kapitole 5.5.4 v zásadě popírá a odmítá uvést podmínky, za kterých je schopna tuto službu provozovat. SŽDC v tom nevidí rozpor s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

Námítka 2. i) rozkladu SŽDC ve věci výroků B. části I. i) a II. g) kapitol 6.1.4 Doplnkové služby a 6.1.5 Pomocné služby Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018

SŽDC namítá, že povinně zveřejňované ceny na internetových stránkách Portál provozování dráhy uvedeny jsou. SŽDC tedy nevidí rozpor s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

Námítka 2. j) rozkladu SŽDC ve věci rozklad výroku B. části II. h) kapitola 3.6 a Příloha H seznam zaústěných drah – vleček Změny Prohlášení 2018

SŽDC nevidí rozpor s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách v tom, že nezveřejňuje v prohlášení o dráze seznam internetových stránek ostatních provozovatelů drah a provozovatelů služeb.

Námítka 2. k) rozkladu SŽDC ve věci rozklad výroků B. části III. a) a B. části IV. a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy) Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben

SŽDC ve svém rozkladu napadla celé rozhodnutí mimo výroky A, kde byla žádost ČD zamítnuta. Napadla tedy i výroky B. části III. a) a B. části IV. a) bez udání konkrétního důvodu. Vztahují se na ně tedy pouze obecné námítky.

Námítka 2. I) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části IV. b) příloha „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A a části B Prohlášení 2018 duben

SŽDC rozporuje nedostatečnou lhůtu pro doplnění chybějících vzorových ujednání, SŽDC musí pro doplnění textu vyzvat provozovatele dráhy. SŽDC se obává neplnění povinností z jejich strany.

II. Vypořádání všeobecných námitek

Námítka 1. a) rozkladu SŽDC ve věci překážky litispendence

SŽDC namítá překážku litispendence u přezkumu Prohlášení o dráze 2018 v podobě před 1. změnou a Prohlášení o dráze 2017 v podobě před 2. změnou.

Část i)

SŽDC již v rámci podání č.j.: 19445/2017SŽDC-GŘ-O12 ze dne 3. 5. 2017 (dále jen „vyjádření SŽDC“), které zaslala ÚPDI coby vyjádření k podání ČD vyjádřila pochybnost, že z výzvy ze dne 26. 4. 2017 a z textu Oznámení o zahájení správního řízení, sp. zn. UPDI-RPD0001/17-2, ze dne 26. 4. 2017 si není jista, jakým způsobem se správní úřad vypořádal s ustanovením § 48 správního řádu.

SŽDC má za to, že ve vztahu k Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 již zahájil a vede, či již provedl, správní řízení Drážní úřad a přezkum Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 již realizován byl, existuje zde tedy dle SŽDC ve věci překážka litispendence dle ustanovení § 48 správního řádu. Ve věci přezkumu Prohlášení o dráze 2017 v podobě před 2. změnou byla již Drážním úřadem vedena řízení sp. zn. RK-OKO0044/16 a sp. zn. RK-OKO0058/16, nyní tedy je o přezkumu téhož dokumentu zahájeno již třetí správní řízení. Pro SŽDC je naznačený postup nevídaný, právem nepředpokládaný a není právně možný. Ve věci přezkumu Prohlášení o dráze 2018 v podobě před 1. změnou je Drážním úřadem vedeno správní řízení RK-ZPD0001/16, nyní tedy o jeho přezkumu ÚPDI zahájil další správní řízení.

SŽDC má za to, že ve vztahu k přezkumu Prohlášení o dráze 2017 v podobě před 2. změnou a Prohlášení o dráze 2018 v podobě před 1. změnou nemohl ÚPDI zahájit správní řízení, neb v takovém postupu mu bránila zákonná překážka v řízení dle ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu.

Část ii)

SŽDC spatřuje v takovém postupu ÚPDI též nerespektování ustanovení § 34e odst. 1 věta druhá zákona o dráhách, které jednoznačně stanoví, že bylo-li prohlášení o dráze zveřejněno z důvodu změn údajů v něm obsažených, návrh lze podat jen ohledně těchto změn.

Část iii)

SŽDC odmítá tvrzení ÚPDI v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že o rozpor s ustanovením § 48 správního řádu nejde, neb ÚPDI posuzoval soulad s odlišnou právní úpravou. Dle SŽDC Drážní úřad znal budoucí právní úpravu a její účinnost, rovněž znal i budoucí účinnost původních nezměněných textů prohlášení a nepochybně mohl uložit SŽDC, aby od 1. 4. 2017 texty prohlášení uvedla do souladu s budoucí účinnou právní úpravou. Takový postup by byl dle SŽDC více než logický, neb by SŽDC měla na přípravu změn dostatek času a dostatek času by byl garantován i dopravcům.

Část iv)

SŽDC doplňuje, že ÚPDI sám v textu odůvodnění na str. 8 poslední odstavce, cca. střed textu, uvádí, že „*předmětem tohoto řízení je posouzení změn, tedy nově vydaného textu*“. Toto konstatování ÚPDI není ve vztahu k některým částem podání ČD, a.s. a následně i rozhodnutí, ve kterých SŽDC vidí rozpor s ustanovením § 48 správního řádu, pravdivé a je rozporné s předešlou větou textu téhož odstavce odůvodnění rozhodnutí.

SŽDC na postupu ÚPDI pochybuje o souladu s ustanovením §2 odst. 4 správního řádu, zda je veřejným zájmem opakovaně přezkoumávat již správním řízením řešené otázky.

Dle SŽDC ÚPDI zahájením řízení nerespektoval platnou právní úpravu a pochybil.

K uvedeným námitkám uvádí odvolací orgán následující:

Část i)

Obsah rozkladu části i) je obsahově identický s vyjádřením SŽDC a nepřináší žádnou novou informaci. K napadení vedení správního řízení z hlediska překážky možné litispendence odvolací orgán uvádí, že dle ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Podle odst. 2 téhož ustanovení lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. V případě tohoto řízení však nejde o řízení v téže věci a řízení z téhož důvodu. Předchozí řízení, vedená Drážním úřadem, posuzovala soulad prohlášení o dráze se zákonem č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění účinném do 31. března 2017 (dále jen „zákon o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017“). Od 1. dubna 2017 nabyla účinnosti novela zákona o dráhách. Na základě této novely SŽDC správně zareagovala a vydala změny obou v té době platných prohlášení o dráze. Předmětem tohoto řízení je posuzování dalších změn, které v době zahájení předchozích řízení, tedy řízení vedených Drážním úřadem, nebyly ještě vydány a nemohly být tedy ani platné. O těchto změnách nebylo, ani nemohlo být vedeno řízení, ani jimi nemohla být SŽDC přiznána práva či uloženy povinnosti. Kromě dalších změn je předmětem tohoto řízení kapitola 4.4.2 u Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben. Tuto kapitolu napadly ČD pro její rozpor s ustanovením § 34f zákona o dráhách, který nabyl účinnosti 1. dubna 2017 a jeho znění je naprosto odlišné od předcházejícího znění téhož paragrafu zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Drážní úřad nebyl kompetentní posuzovat soulad prohlášení o dráze s ještě neúčinným zákonem. Drážní úřad přezkoumával Prohlášení o dráze celostátní a regionální platné pro přípravu jízdního řádu pro rok 2017 v rámci spisů RK-OKO0044/16, a RK-OKO0058/16 a dále Prohlášení o dráze celostátní a regionální platné pro přípravu jízdního řádu 2018 pro jízdní řád 2018 v rámci spisu RK-ZPD0001/16. Ani v jednom z těchto řízení Drážní úřad kapitolu 4.4.2 nepřezkoumával ani z hlediska správnosti postupu při jejím zpracování podle ustanovení § 34g zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Dále kromě dalších změn je předmětem tohoto řízení příloha „L“ část A a část B. Prohlášení 2018 duben, kterou též Drážní úřad nepřezkoumával a navíc řízení se v jejím rozsahu zastavuje.

Část ii)

Část ii) je duplicitou samostatných námitek SŽDC k údajnému porušení ustanovení § 34e) zákona o dráhách - viz dále.

Část iii)

Správní orgán je povinen rozhodovat dle platné a účinné legislativy, nikoliv dle legislativy, která nabyde účinnosti v budoucnu, což by bylo vadou daného řízení. Kdy by býval navíc Drážní případ v takovém případě musel postupovat dle zákona o dráhách ve znění účinném do 31. 3. 2017, musel by nové znění sám vytvořit a formou výroku je vložit do příslušného prohlášení o dráze. Příkladem postupu Drážního úřadu je SŽDC citované pravomocné rozhodnutí Drážního úřadu č. j.: DUCR-33628/17/Kj vydané při přezkoumávání přílohy „L“ část C odst. 3 pro její rozpor s ustanovením § 33 odst. 3 písm. k) novelizovaného zákona o dráhách. Správní řízení bylo zahájeno 9. 12. 2016. Dle odůvodnění tohoto rozhodnutí tehdy sama SŽDC ve svém vyjádření uvedla, že správní orgán nepochybně musí aplikovat pouze účinnou právní úpravu. Drážní úřad se s tímto ztotožnil a rozhodl, že „ ... *neshledal důvod ke změně přílohy „L“ část C odst. 3.*“. SŽDC od té doby svůj právní názor patrně změnila když, jak je výše uvedeno, nyní tvrdí, že měl Drážní úřad rozhodnout dle budoucí právní úpravy. Dále SŽDC opomíjí, že jí citovaná řízení nebyla vedena ve vztahu ani k jedné z kapitol posuzovaných v napadeném rozhodnutí, navíc Drážní úřad posuzoval soulad pouze se zákonem o dráhách účinným do 31. 3. 2017.

Část iv)

K části iv) námitky odvolací orgán uvádí, že věta citovaná SŽDC je vytržena z kontextu. V témže odstavci text pokračuje „Kromě nového textu je předmětem řízení ...“ a věta „Dále kromě nového textu...“. Tvrzení SŽDC se tedy nezakládá na pravdě. Dle odvolacího orgánu je naopak veřejným zájmem,

aby prohlášení o dráze bylo v souladu s účinnou verzí zákona o dráhách, což je také v souladu s principem oprávněného očekávání adresátů státní správy.

Ve správním řízení byl posuzován text změn prohlášení o dráze účinných od 1. 4. 2017 do 31. 12. 2017. Kromě změn byla posuzována kapitola 4.4.2 a příloha „L“ část A a B Prohlášení duben 2018, a to z důvodu neprovedení jejich aktualizace s ohledem na nově účinné znění zákona o dráhách. Vzhledem k tomu, že žádná z projednávaných kapitol nebyla projednávána v rámci souběžného správního řízení DUCR-33628/17/Kj, považuje odvolací orgán námitku SŽDC za neopodstatněnou.

Vyjádření ČD k domnělé překážce litispence

Ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu hovoří o řízení „o téže věci“. Aby byla námitka SŽDC důvodnou, musela by být úprava Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 projednávána Drážním úřadem obsahově identická s textem její 1. změny, pak by se však pojmově nejednalo o změnu.

Žádný orgán veřejné moci nemůže stanovit povinnost na základě dosud neúčinného zákona. Drážní úřad by proto ani nemohl s ohledem na čl. II odst. 6 zákona č. 319/2016 Sb. přechodná ustanovení, aplikovat zákon o dráhách (ve znění zákona č. 319/2016 Sb.), jak míní SŽDC.

Stanovisko odvolacího orgánu je v souladu se závěry rozkladové komise, která se po prověření předmětů příslušných řízení, vedených Drážním úřadem pod sp. zn. RK-OKO0044/16, RK-OKO0058/16 a RK-ZPD0001/16, shodla na tom, že ani v jednom případě neprověřuje ÚPDI žádnou z kapitol, která byla prověřována v rámci řízení vedených Drážním úřadem. Na základě výše uvedeného rozkladová komise dospěla k závěru, že při vedení správního řízení nedošlo ze strany ÚPDI k porušení ustanovení § 48 správního řádu.

S ohledem na výše uvedené není námitka SŽDC týkající se porušení ustanovení § 48 správního řádu důvodná a nemůže tedy vést ke zrušení žádného výroku napadeného rozhodnutí.

Námitka 1. b) rozkladu SŽDC ve věci nezohlednění zásady přiměřenosti při stanovení lhůt

SŽDC předkládá, že ÚPDI stanovil lhůty k uvedení prohlášení o dráze nepřiměřeně krátké. SŽDC se opírá složitost řešené problematiky, nezbytné zhodnocení dostupných podkladů a nutné zvážení dopadů připravovaných změn textu prohlášení. Upozorňuje, že sám ÚPDI při vedení řízení potřeboval lhůtu mnohonásobně překračující stanovené lhůty. SŽDC musí nejen zhodnotit zákonnost, ale i připravit nový text, zohlednit ostatní souvislosti. Ve vztahu k postupu ÚPDI a času, který sám ÚPDI nezbytně potřeboval k zhodnocení textu, se jeví stanovená lhůta jako neúměrně krátká. Dle SŽDC i zákonodárce seznal, že uvedená problematika je složitá a specifická a běžnou lhůtu k provedení správního řízení (30 dnů) prodloužil.

Vyjádření ČD k otázce lhůt stanovených v rozhodnutí

V případě Prohlášení o dráze 2017 se za necelé dva měsíce již bude jednat o konzumované právní jednání, delší než stanovená pariční lhůta by faktickou účinnost vyloučila. Obdobně to platí o dotčené změně Prohlášení o dráze 2018. Jestliže za necelé dva měsíce začne platit grafikon vlakové dopravy, na nějž se vztahuje, nelze čekat na podmínky užívání dráhy neúměrně dlouho, jinak prohlášení o dráze neplní svůj účel.

K námitce SŽDC odvolací orgán uvádí, že lhůty byly stanoveny 30 dnů v případě jednoduchých administrativních změn a více než 30 dnů, pokud šlo o zásadní organizační změny. SŽDC ani v rozkladu neuvedla, jakou lhůtu by k opravě prohlášení potřebovala, a které lhůty konkrétně se jí zdají nepřiměřené. Jedinou konkrétní lhůtu, kterou uvedla SŽDC jako nepřiměřenou a skutečně zdůvodnila, byla v napadení výroku B. části IV. b). (týkajícího se přílohy „L“ části A a části B). Vzhledem ke znění výroku V – 1 se v této části stává námitka bezpředmětnou a odvolací orgán se k ní vyjádřil v rámci odůvodnění výroku V – 1 dále. V porovnání se správním řízením zde pro SŽDC odpadá povinnost projednávání navrhované změny. Z odůvodnění ÚPDI vyplývá i právní rozbor, na jehož základě lze znění kapitoly již snadno formulovat. Lhůtu je třeba také stanovit tak, aby protiprávní stav trval co nejkratší dobu. Zákonodárce dle odvolacího orgánu lhůtu neuvedl, jelikož její délku je skutečně nutno stanovit s ohledem na složitost

jednotlivých konkrétních změn a jejich následky. U výroků B I. g), B II f) a B II. h) byly stanoveny lhůty delší než 30 dnů, ani v jednom případě SŽDC konkrétní lhůtu nenapadá.

Rozkladová komise dospěla k závěru, že v případě výroku B. IV. b) (Vzorová ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy) nebyla stanovená 30 denní lhůta, po jejímž uplynutí nelze část prohlášení o dráze použít, přiměřená. Při stanovení lhůty je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že je nezbytné vypracovat vzorový návrh ujednání, což je časově náročné. Z tohoto důvodu rozkladová komise doporučila stanovit lhůtu minimálně 60 denní. V ostatních případech byly dle rozkladové komise stanoveny přiměřené lhůty.

Na základě výše uvedeného a na základě návrhu rozkladové komise shledal odvolací orgán námitku SŽDC týkající se nepřiměřenosti stanovených lhůt důvodnou pouze v části stanovení lhůty ve výroku B. IV. b). Ta se však vzhledem ke znění výroku V – 1 stala bezpředmětnou. Námitku stanovení nepřiměřených lhůt v ostatních výrocích neshledal odvolací orgán důvodnou.

Námitka 1. c) rozkladu SŽDC ve věci nerespektování ustanovení § 34e odst. 1 věta druhá zákona o dráhách

SŽDC nesouhlasí s eurokonformním výkladem ÚPDI § 34e zákona o dráhách, že za účelem posílení právní jistoty jednotlivých stran je možno každou konkrétní kapitolu, bod či odstavec ze strany žadatelů rozporovat pouze jednou. SŽDC trvá na slovním výkladu, kde „Bylo-li prohlášení o dráze zveřejněno z důvodu změn údajů v něm obsažených, návrh lze podat jen ohledně těchto změn“. Smyslem takového znění je snaha zabránit neustálému a opakovanému přezkumu téhož ustanovení v různých řízeních a nejsou tím nikterak dotčena práva dopravců. Za této situace SŽDC nevidí jediný reálný důvod k prolomení zásady, že po změně prohlášení lze napadnout toliko změnu prohlášení.

Vyjádření ČD k otázce domnělého nerespektování ustanovení § 34e odst. 1, věta druhá zákona o dráhách

ČD dovozuje, že je možno každou konkrétní kapitolu, bod či odstavec ze strany žadatelů rozporovat pouze jednou a to kdykoliv, bez ohledu na to, že později byla vydána změna tohoto prohlášení o dráze. To může platit za podmínky, že se jedná o identické, tedy neměněné znění takové kapitoly, bodu či odstavce. Dále se je nutno vypořádat s odpovědí na otázku, zda právní jistota provozovatele infrastruktury a jejich uživatelů má větší význam než soulad prohlášení o dráze coby právního jednání s obecně závaznými právními předpisy.

Zveřejnění změn téhož prohlášení o dráze nemůže odepřít právo dopravce domáhat se kdykoliv přezkumu. Jinak by přidělcem měl možnost omezit právo dopravců domáhat se přezkumu prohlášení o dráze, o jehož znění dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.

Odvolací orgán nesouhlasí s názorem SŽDC, že přezkum Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 je protiprávní. Obě prohlášení o dráze byla zveřejněna před účinností zákona č. 319/2016 Sb., tedy před účinností novely zákona o dráhách. Při použití výkladu SŽDC by nemohl být u jedné přezkoumaného prohlášení o dráze platného současně před i po novelizaci zákona o dráhách podán návrh na posouzení souladu s novelou zákona o dráhách vůbec. Pokud by totiž prohlášení o dráze byla již jednou přezkoumána po jejich vydání, následně by nově vznikl rozpor novelizací zákona o dráhách, nemohl by při výkladu SŽDC být tento rozpor napaden až do konce platnosti těchto prohlášení. Odvolací orgán dále zásadně nesouhlasí s výkladem SŽDC, že každé nově vydané prohlášení smí být posouzeno na návrh žadatele pouze jednou. Podle článku 56 Směrnice evropského parlamentu a rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (dále jen „směrnice 2012/34/EU“) „*má žadatel právo podat stížnost regulačnímu subjektu, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen, a zejména může podat žádost o přezkum rozhodnutí přijatých provozovatelem infrastruktury nebo případně železničním podnikem nebo provozovatelem zařízení služeb, která se týkají:*

a) *zprávy o síti v předběžném i konečném znění;*

- b) *kritérií v ní stanovených;*
 c) ...“

Podle směrnice 2012/34/EU má tedy žadatel právo podat stížnost kdykoliv. Omezení zněním ustanovení § 34e zákona o dráhách „*Bylo-li prohlášení o dráze zveřejněno z důvodu změn údajů v něm obsažených, návrh lze podat jen ohledně těchto změn*“ je nutno chápat tak, že za účelem posílení právní jistoty jednotlivých stran je možno **každou konkrétní kapitolu, bod či odstavec v konkrétní věci** ze strany žadatelů rozporovat pouze jednou. Pokud by tomu tak nebylo, tak by přidělce vydal prohlášení o dráze, a hned druhý den by jej mohl sám o sobě, byť třeba jen v jedné větě, pozměnit. Pak by již nebylo možné podávat návrhy na posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem do konce jeho platnosti vůbec, ale pouze podávat návrhy na posouzení jedné změněné věty. Nebo pokud by na základě rozhodnutí ÚPDI byla provedena byť jen nepatrná změna, znamenalo by to též pozastavení možnosti vést řízení o posouzení souladu se zákonem na návrh žadatele do konce platnosti prohlášení. Vzhledem k množství údajů obsažených v prohlášení o dráze a jejich neustálým změnám, s ohledem na § 33 odstavec 5 zákona o dráhách lze předpokládat, že změny v prohlášení o dráze bude třeba provádět pravidelně. Odvolací orgán tedy přijal především eurokonformní výklad, kdy žadatel, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen, může podat návrh na přezkoumání jednotlivých kapitol prohlášení o dráze kdykoliv, po celou dobu jejich platnosti, s výjimkou případů, kdy k přezkoumání těchto kapitol příslušného prohlášení již došlo.

Pokud by odvolací orgán přijal výklad SŽDC, byl by žadatel výrazně krácen na svých právech. Po provedení změny prohlášení o dráze by mohl žadatel pouze podávat podněty k ÚPDI. Pokud by ÚPDI nezahlánil na základě podnětu řízení, žadatel by ztratil jakoukoliv možnost se domáhat svých práv.

Podle stanoviska rozkladové komise lze každou část prohlášení, včetně změn, přezkoumat v téže věci pouze jednou. Pokud dojde ke změně prohlášení o dráze, lze na návrh žadatele přezkoumávat i původní (nezměněné) znění, pokud nebylo dotčeno změnou a pokud nebyla příslušná část z téhož hlediska již ÚPDI přezkoumávána.

S ohledem na výše uvedené a na stanovisko rozkladové komise dospěl odvolací orgán k závěru, že námitka SŽDC týkající se porušení ustanovení § 34e zákona o dráhách není důvodná a nemůže tedy vést ke zrušení žádného výroku napadeného rozhodnutí.

III. Odůvodnění výroku V - 1

Prohlášení 2017 duben je účinné a platné pro přípravu jízdního řádu 2017 a pro jízdní řád 2017. Podle ustanovení § 42 odst. 1 zákona o dráhách jízdní řád dráhy celostátní a dráhy regionální nabývá platnosti druhou sobotu v prosinci o půlnoci. Doba platnosti jízdního řádu je 12 měsíců. V roce 2017 vychází druhá sobota v prosinci na 9. prosince 2017, od 10. prosince vstupuje v platnost jízdní řád 2018. Doba platnosti a účinnosti Prohlášení 2017 duben tedy skončila 9. prosince 2017. Vzhledem k tomu, že napadené části tohoto prohlášení nevyvolávají žádné účinky a žádost se stala zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 66 odst. 1 písmeno g) správního řádu a vzhledem k doporučení rozkladové komise rozhodl odvolací orgán o zastavení řízení v částech týkajících se Změny Prohlášení 2017 a Prohlášení o dráze 2017 duben. SŽDC vydala změnu č. 2 Prohlášení o dráze celostátní a regionální - 2018 č.j. 46216/2017-SŽDC-GŘ-O12. V této změně vydala nové znění přílohy „L“. Dnem vydání této změny pozbyla platnosti přezkoumávaná příloha „L“ ve znění Prohlášení duben 2018. Žádost ČD ve věci přezkoumání některých ustanovení přílohy „L“ se tedy stala zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 66 odst. 1 písmeno g) správního řádu. **Na základě výše uvedeného rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku V - 1. tohoto rozhodnutí.**

V případě zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu již odvolací orgán nepřezkoumává obsah napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, tedy nezabývá se meritem věci. Tím

se stávají bezpředmětnými:

- Námitka 2. b) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části I. b) kapitola 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy Změny Prohlášení 2017
- Námitka 2. h) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části I. h) kapitola 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů Změny Prohlášení 2017
- Námitka 2. l) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části IV. b) příloha „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A a části B Prohlášení 2018 duben

Rovněž se stává bezpředmětnou poznámka Přezkum přílohy „L“ část C Prohlášení o dráze 2018 duben. Dále se stávají ve vztahu ke Změně Prohlášení 2017 bezpředmětnými námitky rozkladu SŽDC 2. a), 2. c), 2. d), 2. e), 2. f), 2. g), 2. i) a ve vztahu Prohlášení 2017 duben 1. a), 1. b), 1. c), 2. k).

IV. Odůvodnění výroku V – 2 a vypořádání příslušných námitek

Námitka 2. d) rozkladu SŽDC a ČD ve věci výroků B. II. c) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e) Změny Prohlášení 2018

Námitka ČD:

ČD ve svém rozkladu namítají, že kapitola 5.2 je v rozporu nejen s § 23d odst. 1 zákona o dráhách, nýbrž i s jeho § 23 odst. 1 písm. a). ČD tudíž navrhují, aby odvolací orgán v rozsahu obou předmětných výroků napadené rozhodnutí zrušil a věc v témže rozsahu vrátil k novému projednání. Dále navrhují rozdělit hlášení podle jeho obsahu do 5 skupin, každá by měla jiný charakter služby a náklady by byly účtovány odchylně.

K rozkladu ČD uvádí odvolací orgán, že skutečnosti obsažené v rozkladu byly bezpochyby ČD známy již v době podání iniciační žádosti ČD. Pohled na ně mohlo ovlivnit vyjádření SŽDC, které bylo na ÚPDI doručeno a vloženo do spisu 5. 5. 2017. Společnosti ČD bylo dopisem Č.j.: UPDI- 189/17-OPDI-SPR/1 ze dne 14. července 2017 oznámeno, že došlo k ukončení dokazování a že má právo se k obsahu spisu vyjádřit. ČD však této možnosti nevyužily a skutečnosti uvedené v rozkladu před vydáním rozhodnutí neuplatnily. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu uvádí, že „*k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve*“. Svým obsahem jsou navíc námitky ČD spíše námitkami proti odůvodnění, dle § 82 odst. 1 správního řádu lze odvoláním (rozkladem) napadnout toliko výrokovou část a nikoli odůvodnění rozhodnutí. Z tohoto důvodu se odvolací orgán rozhodl námitku ČD zamítnout.

Rozklad SŽDC:

SŽDC konstatuje, že její výklad kapitoly 5 je pro dopravce výhodnější, než jak ÚPDI rozhodl. SŽDC náklady na informační systémy nezahrnuje do ceny za užití dopravní cesty. Dle SŽDC dogmatickým trváním na výkladu a následnou změnou prohlášení o dráze nadále bude SŽDC nucena poskytovat informační zařízení coby zařízení služeb a to nově úplatně, což doposud nečinila.

Odvolací orgán uvádí, že dle ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách je provozovatel dráhy povinen umožnit dopravcům využití přidělené kapacity dráhy, a to **alespoň poskytnutím služeb** souvisejících s užitím dráhy a služeb souvisejících s provozem drážních vozidel na dráze; **minimální rozsah a obsah těchto služeb** stanoví prováděcí právní předpis. Prováděcím předpisem je v tomto případě vyhláška č. 76/2017 Sb., Podle ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb.: „*Provozovatel dráhy na dráze celostátní, regionální nebo veřejně přístupné vlečce dále zajistí dopravci na základě smlouvy o provozování drážní dopravy přístup ke službám souvisejícím s použitím dráhy a provozem drážního vozidla v rozsahu*

a) použití dráhy podle přílohy k této vyhlášce, včetně použití zařízení pro dodávku trakčního proudu, je-li k dispozici,

b) organizace drážní dopravy, zabezpečení jízdy vlaku a posunu drážním vozidlem, operativního řízení drážní dopravy, rádiového spojení s drážním vozidlem, je-li k dispozici, hlášení a poskytování informací dopravci o jízdě vlaku daného dopravce,

c) poskytnutí dalších informací potřebných k zavedení nebo k poskytování přepravních služeb, pro které byla kapacita dráhy přidělena.“

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., jsou provozními součástmi železniční stanice informační systémy pro cestující o příjezdu a odjezdu vlaků, výlukách, službách dopravců a dalších dopravních spojeních v rámci integrovaných dopravních systémů. Odvolací orgán však konstatuje, že ÚPDI dostatečně neposoudil a nezdůvodnil, zda informační systémy natolik souvisejí s použitím dráhy, aby bylo možné je zahrnout i pod § 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb.

Podle závěru rozkladové komise je dle ustanovení § 23 odst. 1 zákona o dráhách provozovatel dráhy povinen umožnit dopravcům využití přidělené kapacity dráhy, a to **alespoň poskytnutím služeb** souvisejících s užitím dráhy a služeb souvisejících s provozem drážních vozidel na dráze; **minimální rozsah a obsah těchto služeb** stanoví prováděcí právní předpis. SŽDC tedy rozšířila rozsah nabízených služeb nad rámec § 23 odst. 1 ve prospěch dopravce. V rámci nového projednání je třeba znovu prověřit, zda takovéto rozšíření § 23 odst. 1 zákona o dráhách dovoluje. Na základě výše uvedeného odvolací orgán přisvědčil námitce **SŽDC a napadené rozhodnutí v části výroku B., II. písm. c) zrušil a věc vrátil k novému projednání.**

Námitka 2. f) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části II. e) kapitola 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic Změny Prohlášení 2018

SŽDC se zásadně neztotožňuje s výkladem ÚPDI o rozpornosti kapitoly 5.3.1.1 obou prohlášení se zákonem o dráhách. SŽDC má výklad za nereálný a rozporný s možnými legislativními technikami, nezohledňující nuance právní úpravy a ostatní právní úpravu, zejména zákon č. 77/2002 Sb.

SŽDC opětovně zdůrazňuje, že ustanovení § 23d a násl. zákona o dráhách řeší obecně povinnosti a práva v souvislosti s provozováním zařízení služeb. Co je zařízení služeb definuje příkladem § 2 odst. 9 zákona o dráhách. Dle SŽDC ÚPDI i žadatel slučují termíny „zařízení služeb“ a „**provozní součást zařízení služeb**“. Dle SŽDC nelze povinnosti ve vztahu k zařízení služeb vztahovat ke každé provozní součásti určitého zařízení služeb. Vyhláška č. 76/2017 Sb. totiž výslovně a nezpochybnitelně stanoví, že v rámci konkrétního zařízení služeb (železniční stanice) nemusí být provozovány všechny jeho provozní součásti. Nikdo nemůže odeprít dopravci užití železniční stanice jinak, než z důvodů, které stanoví zákon. Jednotlivé provozní součásti železniční stanice však není možno považovat za totožné se stanicí jako takovou. Jejich obsah je na rozhodnutí vlastníka zařízení služeb s výjimkou, kterou stanoví § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. Uvedené ustanovení jediné stanoví nutné náležitosti železniční stanice; žádný jiný předpis ať už ČR či EU na žádném místě nestanoví povinnost nezbytných náležitostí. ÚPDI není oprávněn diktovat vůli třetího subjektu. Jeho rozhodnutí nutí SŽDC vynakládat prostředky bez zákonného zmocnění, proto je nezákonné.

Smysl právní úpravy problematiky zařízení služeb jistě spočívá spíše v tom, aby vlastnictvím zařízení služeb nedošlo k znemožnění soutěže mezi dopravci a nikoliv, aby vlastník zařízení služeb vybudoval a zpřístupnil cokoli, co dopravce požaduje.

Dle SŽDC jediné ustanovení § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. jednoznačně stanoví nutný rozsah vybavení železniční stanice. Jiný předpis nestanoví komukoli povinnost, aby poskytoval v rámci železniční stanice cokoli nad rámec vymezeného, pokud takové dílčí provozní zařízení nevlastní, či jej provozovat nehodlá, případně nemůže. SŽDC se odkazuje na § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb.

Dle SŽDC ustanovení § 23d odst. 1 a 3 zákona o dráhách neukládají SŽDC povinnost cokoli nového kdekoli budovat, ani povinnost cokoli nutně provozovat.

Jiné provozní součásti železniční stanice poskytuje tehdy, je-li to možné, účelné a reálné. SŽDC vždy poskytuje železniční stanice dopravcům způsobem stanoveným zákonem o dráhách, kdy zákon hovoří o zařízení služeb jako celku a nikoli o každé provozní součásti. V tomto ohledu je výklad ÚPDI v přímém rozporu s právní úpravou.

Pokud SŽDC zařízení služeb nad rámec ustanovení § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. poskytuje jednomu dopravci, poskytuje je i jiným. Žádné ustanovení právního předpisu SŽDC neukládá, aby v železničních stanicích nutně poskytovala jiná zařízení služeb než ta, která jsou uvedena v § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. i když ve stanici jsou.

Dle SŽDC ÚPDI nezohlednil to, že dle § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. popisuje povinné **vybavení** železniční stanice, tedy jaká zařízení musí být v železniční stanici, zatímco vyhláška č. 76/2017 Sb. v rámci ustanovení § 2 (správně má být § 3 odst. 2) uvádí, že ne všechny provozní součásti stanic musí být **provozovány**. Takže ani zařízení dle vyhlášky č. 177/1995 Sb., nemusí být provozována.

Zákon o dráhách ukládá povinnosti výlučně (s výjimkou § 23e – povinnost vlastníka) provozovateli zařízení služeb. SŽDC tedy jako vlastník zařízení služeb není povinna tato zařízení služeb provozovat. Pouze v případě, že některý dopravce doložil potřebu opakovaného poskytování služeb prostřednictvím tohoto zařízení, je SŽDC povinna zajistit v přiměřené lhůtě jeho provozování, pokud najde provozovatele nebo pokud není zařízení v opravě.

Rozhodnutí ÚPDI řeší problematiku zjednodušeně, dle SŽDC bylo rozhodnuto v rozporu s platnou právní úpravou.

Odvolací orgán k termínům „zařízení služeb“ a „provozní součást zařízení služeb“ uvádí, že pojem „provozní součást zařízení služeb“ zavedla SŽDC v kapitole 5.3.1.1 pro „provozní součásti železniční stanice“, které nelze zařadit do výčtu zařízení dle § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. a vyjmula jej z okruhu spadajícího pod „zařízení služeb“, což není v souladu se zákonem o dráhách. Odvolací orgán trvá na tom, že vyhláška č. 177/1995 Sb. je prováděcím předpisem k § 5 odst. 5 zákona o dráhách a stanovuje technické podmínky pro nové stavby, nikoliv povinnost poskytovat služby provozními součástmi stanice na základě § 23d a následujících zákona o dráhách, jak bylo řádně odůvodněno v napadeném rozhodnutí. Odvolací orgán znovu zdůrazňuje, že ze strany SŽDC zde nevzniká povinnost na základě § 23d a následujících zákona o dráhách zařízení služeb nově zřizovat, a takovouto povinnost nikde neprezentoval. Omezovat možnost využití zařízení služeb v členění podle § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. je dle názoru odvolacího orgánu v rozporu s § 23d odst. 3 zákona o dráhách.

Přestože vyhláška č. 76/2017 Sb. výslovně a nezpochybnitelně stanoví, že v rámci konkrétního zařízení služeb (železniční stanice) nemusí být provozovány všechny jeho provozní součásti, přístup k těmto službám lze odeprít jen za podmínek § 23b odst. 3 zákona o dráhách a nikoliv podle subjektivního názoru SŽDC, je-li to vzhledem k okolnostem účelné a možné a je-li splněn požadavek hospodárnosti, jak uvádí kapitola 5.3.1.1.

Odvolací orgán se neztotožňuje s názorem SŽDC, že je povinna provozovat zařízení služeb jako celek, nikoliv jeho každou provozní součást. To vyplývá již z § 23d odst. 4 zákona o dráhách, který hovoří o postupu ÚPDI při odeprání služeb byť i jenom zčásti.

Odvolací orgán souhlasí se SŽDC, že ani všechna zařízení dle § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. nemusejí být provozována, ovšem pouze za podmínky, že nevznikne požadavek dopravců na poskytnutí takovéto služby. Znění kapitoly 5.3.1.1. odeprání v rozporu s § 23d odst. 3 zákona o dráhách připouští.

Vyjádření ČD k otázce výroků B I. f) a II. e):

Ustanovení § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. stanoví obligatorní stavební vybavení stanice zastávky a jejich technické podmínky. Neznamená to tedy, že pokud je stanice/zastávka reálně tvořena/vybavena provozními součástmi dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 76/2017 Sb., lze jejich užívání dopravcům umožnit jen, je-li to vzhledem k okolnostem účelné a možné. Provozovatel zařízení služeb může jejich užívání dopravcům odeprít jen za podmínek dle § 23d odst. 3 zákona o dráhách. Naposled uvedené ustanovení nepožaduje, aby vlastník zařízení služeb vybudoval a zpřístupnil cokoli, co dopravce vyžaduje. Ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. nemůže měnit § 23d odst. 1 a 3 zákona o dráhách.

Nemalá část ze staveb stanic a zastávek na síti SŽDC coby zařízení služeb disponuje součástmi nad rámec § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. Přístup k provozním součástem stanice může provozovatel stanice dopravcům odepřít jen z důvodů dle § 23d odst. 3 nebo dle § 23e zákona o dráhách. Bez ohledu na § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb.

Odvolací orgán souhlasí s tím, že citované povinnosti jsou uloženy pouze provozovateli zařízení služeb, nikoliv vlastníkovi. Vztah povinností vlastníka, provozovatele služeb a přidělce není v napadeném rozhodnutí řádně dokázán a zdůvodněn. Rozkladová komise se shodla na tom, že je třeba prověřit, zda jde v případě informací uvedených v prohlášení o dráze o skutečnosti deklarované provozovatelem služeb, nebo zda jde pouze o informace sdělené provozovatelem služeb přidělci, který je pouze zapracoval do prohlášení o dráze. Na základě výše uvedeného **odvolací orgán napadené rozhodnutí v části výroku B část. II. písm. e) zrušil a věc vrátil k novému projednání.**

Námítka 2. g) rozkladu SŽDC ve věci rozklad výroků B. části II. f) kapitola 5.3.1.4 Odstavné koleje Změny Prohlášení 2018

SŽDC má závěry ÚPDI za nezákonné a navíc v praxi zcela neaplikovatelné, absurdní a v rozporu s veškerou právní úpravou. Rozhodnutí je postaveno na principu, že celá síť SŽDC je zařízením služeb - odstavné koleje, které se tu a tam užívají k zajištění dopravy.

SŽDC ve svém prohlášení o dráze uvádí, že neprovozuje zařízení služeb odstavné koleje, pouze umožňuje dopravcům krátkodobé i dlouhodobé odstavení vozidel na kolejích, které k tomu nejsou primárně určeny ani takto označeny, což dle SŽDC není provozování žádné služby.

SŽDC nad rámec svých povinností umožňuje odstavení drážních vozidel i mimo zařízení služeb „odstavná kolej“ a to na kolejích určených k jiným účelům. Dle SŽDC právně neexistuje služba „odstavení drážního vozidla na koleji“. **Zcela zásadní pak je skutečnost, že odstavení vozidla umožňuje SŽDC bezplatně, bez uzavření smlouvy, složení objednávky nebo jiného založení smluvního vztahu, naopak tuto svou nabídku nikde jako službu nedefinuje a nenabízí.**

Zařízením služeb se rozumí mimo jiné odstavné koleje. Prostřednictvím kolejí, kde SŽDC umožňuje odstavení drážních vozidel, se neposkytují žádné služby, ale zajišťuje se jízda vlaků a posunových dílů. **Tyto koleje jsou ve smyslu zákona o dráhách dráhou, tedy cestou určenou k pohybu drážních vozidel a nikoli zařízením služeb, jak zcela mylně uvedl ÚPDI.** Chápání tělesa dráhy jako „proměnného“ kdy chvíli tato bude zařízením služeb a chvíli dráhou ve smyslu zákona o dráhách je nereálné, nelogické a není v souladu s právní úpravou.

V závěru pak SŽDC poukazuje na skutečnost, že definice zařízení služeb ve Směrnici 2012/34/EU uvádí, že zařízením služeb je zařízení, které bylo zřízeno, jako celek nebo zčásti, aby umožnilo poskytování jedné nebo více služeb uvedených v příloze II, bodech 2 až 4. Dle SŽDC její koleje byly zřízeny, aby umožnily jízdu vlaků.

SŽDC pak dovozuje, že umožnění odstavení vozidel na **tělese dráhy, které není vyčleněno jako zařízení služeb**, není porušením ustanovení § 33 odst. 3 písmeno l) zákona o dráhách.

SŽDC je pak vytýkáno v souvislosti s těmito výroky vadné ustanovení zákona o dráhách, které mělo být porušeno. SŽDC totiž umožňuje odstavení nikoli na zařízení služeb, ale na tělese dráhy, která není zařízením služeb. SŽDC proto nemohla porušit ustanovení § 33 odst. 3 písmeno l) zákona o dráhách.

K rozkladu SŽDC se vyjádřily i ČD. Uvedly, že tedy požadují, aby se užívání dotčených kolejí k odstavení kolejových vozidel nedálo zcela na libovůli provozovatele dráhy, nýbrž aby tento stanovil dopředu systém takového užívání své sítě a uvedl jej v prohlášení o dráze.

Dle názoru odvolacího orgánu tvrzením „akorát umožňuje dopravcům krátkodobé i dlouhodobé odstavení vozidel na kolejích“ nebylo prokázáno, že služba odstavení vozidel je skutečně SŽDC provozována. Rozkladová komise se rovněž shodla na tom, že v napadeném rozhodnutí není dostatečně odůvodněno,

a že v řízení nebylo prokázáno, zda SŽDC službu odstavení vozidel fakticky provozuje. Z tohoto důvodu **odvolací orgán napadené rozhodnutí v části výroku B. II. f) zrušil a věc vrátil k novému projednání.**

V. Odůvodnění výroku V – 3 a vypořádání příslušných námitek

Odvolací orgán posoudil napadené rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž neshledal pochybení, která by byla důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí v částech, týkajících se výroků zahrnutých pod výrok V – 3 tohoto rozhodnutí. Odůvodnění k jednotlivým námitkám je uvedeno níže.

Proti výroku A II. a) a b) nevznese námitku v rámci podaných rozporů žádný z účastníků řízení. Z tohoto důvodu odvolací orgán s ohledem na ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V -3.

Námítka 2. a) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části II. a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních Změny Prohlášení 2018

SŽDC nesouhlasí se závěrem ÚPDI stran rozpornosti ustanovení čl. 1.1.1 prohlášení o dráze a opětovně uvedla, že ČD napadá spíše terminologické označení správních úřadů, kdy SŽDC v textu Prohlášení o dráze 2017 a 2018 označuje i Drážní inspekci za drážní správní úřad, když zákon o dráhách věc nově terminologicky pojímá odlišně. Dále SŽDC doplnila, že je též otázkou, zda pro výklad uvedeného ustanovení je rozhodný text § 54 zákona o dráhách, či spíše, jak předpokládá SŽDC, text a smysl ustanovení § 33 zákona o dráhách. Dle SŽDC z její strany nepochybně nedošlo k porušení zákona o dráhách, s předloženou argumentací se pak ÚPDI nikterak nevypořádal a ani neuvedl, proč dogmaticky trvá na úzkém výkladu naznačeného termínu.

Vyjádření ČD k otázce výroku B. II. a):

Pojem „drážní správní úřad“ je legislativní zkratka pro Drážní úřad a Ministerstvo dopravy, jak plyne z § 54 odst. 1 zákona o dráhách. Rozhodně jí není Drážní inspekce, a to ani ve smyslu § 33 zákona o dráhách, jak naznačuje rozklad SŽDC.

K otázce kapitoly 1.1.1 odvolací orgán uvádí, že na základě znění § 54 odst. 1 zákona o dráhách jsou drážními správními úřady na dráhách železničních Ministerstvo dopravy a Drážní úřad. Pojem drážní správní úřad je v zákoně o dráhách opakovaně běžně používán. Pokud tedy SŽDC zahrnuje Drážní inspekci do kategorie drážních správních úřadů, uvedla žadatele v omyl. Odvolací orgán nesouhlasí s názorem SŽDC, že Drážní inspekce tedy spadá pod okruh drážních správních úřadů v širším smyslu. Prohlášení o dráze je dokument zpracovaný na základě ustanovení § 33 zákona o dráhách a zavedením vlastní terminologie v rozporu s pojmy definovanými v § 54 odst. 1 zákona o dráhách je zavádějící. Rozkladová komise po prověření spisového materiálu dospěla k závěru, že námitce SŽDC 2. a) ve věci napadení výroku B. II. a) ohledně kapitoly 1.1.1 nelze přisvědčit. **S ohledem na výše uvedené a na stanovisko rozkladové komise dospěl odvolací orgán k závěru, že námitka SŽDC ve věci označení Drážní inspekce jako drážního správního úřadu není důvodná a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V – 3.**

Námítka 2. c) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části II. b) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce Změny Prohlášení 2018

Dle SŽDC není kapitola 2.2.4 prohlášení o dráze v rozporu se zákonem o dráhách. Text prohlášení o dráze jinou variantu postupu nevylučuje.

SŽDC má za to, že pokud ÚPDI zruší příslušný článek prohlášení o dráze, bude stav, který tímto rozhodnutím nastane, pro dopravce mnohem nepříznivější a v rozporu s veřejným zájmem. ÚPDI pro zajištění souladu s právním řádem měl zřejmě volit jiný text výroku, užitou podobou výroku dle SŽDC zjednat náprava nelze.

Vyjádření ČD k otázce výroku II. b):

Znění verze čl. 2.2.4. prohlášení o dráze, zrušené napadeným rozhodnutím, odporovalo právní úpravě v tom, že nevzalo v úvahu možnost, že by některý z členských států v mezidobí účinně transponoval technický pilíř tzv. IV. železničního balíčku. Podle § 33 odst. 3 písm. g) zákona o dráhách představuje označení správního orgánu vydávajícího osvědčení dopravce obligatorní součástí prohlášení o dráze. SŽDC je tedy povinna jej doplnit tak, aby byl konformní (i evropskému) právu a § 24a odst. 1 písm. b) zákona o dráhách.

Odvolací orgán konstatuje, že podle ustanovení § 34h odst. 5 zákona o dráhách dopravce, který je držitelem osvědčení dopravce uděleného úřadem jiného členského státu, prokazuje drážnímu správnímu úřadu splnění podmínek pro udělení osvědčení dopravce uvedených v ustanovení § 34h odstavci 3 písm. b) až d) zákona o dráhách. Drážní správní úřad v tomto případě dopravci vydá pouze část osvědčení dopravce uvedenou v ustanovení § 34h odstavci 4 písm. b) zákona o dráhách. Podle kapitoly 2.2.4 „Osvědčení vydává Drážní úřad, se sídlem ...“, citovaný text variantu vydání části osvědčení dopravce podle § 34h odstavce 4 písm. a) zákona o dráhách úřadem jiného členského státu nepřipouští, přestože jí zákon o dráhách dovoluje. Odvolací orgán tedy shledal rozpor s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách v tom, že znění kapitoly neumožňuje uznat část osvědčení dopravce uvedené pod písmenem a) vydané úřadem jiného členského státu příslušným bezpečnostním orgánem členského státu, v němž dopravce poprvé zahajuje svou činnost. Kromě zákona o dráhách lze toto potvrdit i v článku 10 odst. 2 - 4 Směrnice evropského parlamentu a rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti. S osvědčením dopravce části a vydaným v jiném členském státě EU provozuje drážní dopravu řada dopravců, SŽDC i Drážní úřad to respektují. Podle § 34e odst. 3 zákona o dráhách má SŽDC povinnost část prohlášení o dráze, která je v rozporu se zákonem o dráhách, nahradit částí novou a nikoliv jí zrušit bez náhrady. Uvedení informací, které budou jasné a které nebudou matoucí, bezpochyby veřejným zájmem je. Rozkladová komise po prověření spisového materiálu dospěla k závěru, že námitka SŽDC 2. c) ve věci napadení výroku B. II. b) ohledně kapitoly 2.2.4 není důvodná. **S ohledem na výše uvedené a na názor rozkladové komise dospěl odvolací orgán ke stejnému závěru a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V – 3.**

Námitka 2. e) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. II. d) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb Změny Prohlášení 2018

Dle SŽDC není kapitola 5.3 v rozporu se zákonem o dráhách, jelikož čl. 5.3 obsahuje pouze výčet. Tato zařízení v prohlášení uvedena jsou a to včetně podrobností a podmínek, jak je uvedeno na str. 18 v posledním odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Text ustanovení § 33 odst. 3, písmeno l) zákona o dráhách neuvádí, že by tato zařízení měla či musela být v souvislém výčtu. Postup ÚPDI není v souladu s veřejným zájmem, rozhodnutí ÚPDI je tedy v rozporu s právní úpravou zákona o dráhách a správního řádu.

Vyjádření ČD k otázce výroků B I. e) a II. d):

Jestliže má prohlášení o dráze obligatorně dle § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách obsahovat podmínky poskytování služeb, pak je nezbytné, aby obsahovalo i jejich **úplný** výčet. Pokud SŽDC poskytuje službu předtápěcími stojany, které dle § 3 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 76/2017 Sb. představují jiné technické zařízení pro provozování drážní dopravy, coby zařízení služeb, nemůže zmínka o nich v prohlášení o dráze chybět.

Odvolací orgán sice uznává, že informace o elektrických předtápěcích stojanech v prohlášení uvedena je, sice v kapitole 5.4.3 přečíslované na 5.4.2. Ta je však v rozporu s kapitolou 5.3 tím, že seznam zařízení služeb není úplný. Dle názoru odvolacího orgánu by mělo být veřejným zájmem maximální využívání zařízení služeb, k čemuž zjevně neúplný výčet v kapitole 5.3 nesměruje. Text ustanovení § 33 odst. 3, písmeno l) zákona o dráhách sice neuvádí, že by tato zařízení měla či musela být v souvislém výčtu. Pokud je výčet uveden nekompletní, je narušena zásada transparentnosti. Tuto zásadu vyžaduje čl. 34

preambule směrnice 2012/34/EU, kde se uvádí: „K zajištění transparentnosti a nediskriminačního přístupu k železniční infrastruktuře a službám v zařízení služeb pro všechny železniční podniky by se měly veškeré informace potřebné k uplatnění práv přístupu zveřejňovat ve zprávě o síti“. Bude-li v prohlášení více výčtů, každý s jiným obsahem, vždy bude nekompletní nebo nepravdivý výčet v příslušné kapitole v rozporu s § 33 odst. 3, písmeno l) zákona o dráhách.

Rozkladová komise po prověření spisového materiálu zaujala stanovisko, že námitka SŽDC 2. e) ve věci napadení výroku B. II. d) ohledně kapitoly 5.3 není důvodná. Vzhledem k tomu, že vnitřně rozporné a neúplné informace způsobují, že prohlášení o dráze není transparentní, a s **ohledem na stanovisko rozkladové komise dospěl odvolací orgán ke stejnému závěru a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V – 3.**

Námitka 2. i) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. II. g) kapitol 6.1.4 Doplnkové služby a 6.1.5 Pomocné služby Změny Prohlášení 2018

SŽDC má dotčené výroky rozhodnutí za zcela rozporné s reálným stavem. Ceny, které ÚPDI na odkazech nedohledal, zveřejněny jsou a byly. Pokud ÚPDI snad nedokázal na stránkách odkazů tyto dohledat, nic mu nebránilo, aby nástroji dle správního řádu požádal o doložení jejich přítomnosti SŽDC. Uvedené nečinil a rozhodl tak v rozporu s reálným stavem věci. SŽDC má za to, že nezbytným předpokladem rozhodnutí je zjištění reálného stavu - zde navíc nejde i nikterak složité dokládání a SŽDC jistě mohla uvedené ÚPDI doložit, byla-li by vyzvána.

SŽDC se v řízení sp. zn: UPDI-RPD0002/17 ve věci posouzení Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport, kde je znění kapitol 6.1.4 a 6.1.5 identické jako v tomto případě, v rozkladu č.j.: 43009/2017-SŽDC-GR-O25, podaném do rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře sp. zn. UPDI- RPD0002/17, č. j. UPDI-1347/17-OPDI-SPR/VE ze dne 12. 10. 2017 (dále jen „rozklad RPD 002“) odkazuje na tentýž portál provozování dráhy a uvádí, že zpoplatňuje pouze projednání mimořádné zásilky, prostory železniční stanice, hlášení rozhlasu. Současně uvádí odkaz na portál provozování dráhy, kde jsou ceny za tyto služby uvedeny.

SŽDC uvádí, že zpoplatňuje pouze:

projednání mimořádné zásilky, <http://provoz.szdc.cz/Portal/ViewArticle.aspx?oid=878251>

prostory železniční stanice, <http://provoz.szdc.cz/Portal/ViewArticle.aspx?oid=1432047>

hlášení rozhlasu, <http://provoz.szdc.cz/Portal/ViewArticle.aspx?oid=865191>.

Nad rámec těchto uvedených cen (dále jen „3 zveřejněné ceny služeb“) pak SŽDC doplňuje, že některé údaje jsou přístupny jen dopravcům. I tyto údaje pak SŽDC byla připravena k žádosti ÚPDI tomuto zpřístupnit - nebyla však vyzvána. SŽDC si tak není jista, zda vůbec a k jakému porušení právního předpisu došlo, či dojít mohlo, napadená ustanovení prohlášení řešená těmito výroky má SŽDC za zákonně souladná.

Vyjádření ČD k otázce výroku II. g):

SŽDC měla jak do prohlášení o dráze tak do rozkladu místo pouhého odkazu s cenou na své webové stránky vložit i příslušný link, neprokázala tedy před ÚPDI, že tyto ceníky na svém webu skutečně zveřejnila. ČD nicméně ve svých námitkách resp. návrhu o přezkum prohlášení namítaly absenci podmínek poskytování pomocných a doplňkových služeb a ceny za traťový přístup k nim, nikoliv ceny pomocných a doplňkových služeb.

K uvedenému vyjádření ČD odvolací orgán uvádí, že v řízení nebyl prokázán rozpor kapitol 6.1.4 a 6.1.5 se zákonem o dráhách v oblasti dalších podmínek poskytování doplňkových a pomocných služeb. Rozložení informací do jednotlivých kapitol není exaktně stanoveno a neexistuje k tomu žádný právně závazný předpis. Pokud nějaká informace chybí a předmětem řízení je konkrétní kapitola, nelze prokázat její rozpor se zákonem o dráhách, neboť informace se může nacházet i v jiných kapitolách. Vzhledem k tomu, že ČD nepodaly rozklad proti výroky napadeného rozhodnutí, v jejichž rozsahu nebyl v části prohlášení o dráze shledán rozpor se zákonem o dráhách, neshledal odvolací orgán důvod se tímto zabývat.

Projednáni mimořádné zásilky není službou ve smyslu § 3 vyhlášky č. 76/2017 Sb., nabídky prostor jsou službou ve smyslu § 3 odst. 1 písm. g), h), i) vyhlášky č. 76/2017 Sb. Hlášení rozhlasu může být službou ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., nicméně problematika byla řešena v rámci kapitoly 5.2. Informace SŽDC, že ostatní služby provozuje bezúplatně, nikde uvedena není. Ani sama SŽDC odkaz na tuto informaci nikde neuvádí.

SŽDC provozuje zařízení služeb uvedená v kapitole 5.3 Prohlášení duben 2018. Jedná se např. o provozní součásti železničních stanic, místa nakládky a vykládky pro přepravu věcí, seřaďovací stanice včetně vlakotvorného zařízení, ostatní technická zařízení, včetně zařízení pro čištění a mytí, servis pro vlaky, služby pro mimořádné přepravy a nebezpečný náklad, přístup k telekomunikační síti, poskytování doplňkových informací, vydávání jízdního řádu, poskytování audiovizuálních služeb cestujícím nad rámec rozsahu dle ustanovení kapitoly 5.2. Na portálu provozování dráhy jsou pouze 3 zveřejněné ceny služeb. SŽDC v rozkladu RPD 002 sama uvedla odchylně od rozkladu SŽDC, že kromě 3 zveřejněných cen služeb, ostatní služby provozuje bezúplatně. Na portálu provozování dráhy tato informace uvedena není. Pokud by informace byla uvedena na části portálu, která je přístupna pouze dopravcům, jednalo by se též o nezákonný stav. Přídělcem je povinen dle § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách ceny uvést a údaje podle § 33 odst. 1 zákona o dráhách zveřejnit, nikoliv je pouze uvést na veřejně nepřístupné části.

Rozkladová komise po prověření spisového materiálu dospěla k závěru, že námitka SŽDC 2. i) ve věci napadení výroku B. II. g) ohledně kapitol 6.1.4 Doplňkové služby a 6.1.5 Pomocné služby není důvodná. **S ohledem na výše uvedené a na závěr rozkladové komise rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku V – 3.**

Námitka 2. j) rozkladu SŽDC ve věci výroku B části II. h) kapitola 3.6 a Příloha H seznam zaústěných drah – vleček Změny Prohlášení 2018

SŽDC z citace ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách dovozuje, že se jedná jen o ta zařízení služeb, která jsou přímo dostupná z dráhy, kde je SŽDC přídělcem.

Pokud je zařízení služeb dostupné z dráhy, kde SŽDC přídělcem není, není povinností SŽDC informaci o takovém zařízení služeb poskytovat. SŽDC zveřejňuje v prohlášení o dráze seznam provozovatelů zaústěných drah nad rámec svých povinností, neboť oni mají informace o zařízení služeb dostupných z jimi provozované dráhy.

SŽDC neobdržela žádné informace od provozovatelů zařízení služeb dostupných z drah, kde je SŽDC přídělcem, které by mohla zveřejnit v prohlášení o dráze. **Uvedení informace o tom, který provozovatel zařízení služeb údaje poskytl a který ne, je požadavek ÚDPI, který již jde nad rámec zákona o dráhách** a nemá tak v něm oporu. **Zákon o dráhách nestanoví povinnost zveřejnění informace, že SŽDC žádné informace nemá.** SŽDC má pouze povinnost zveřejnit to, co jí ostatní poskytl, aniž by jakkoliv označovala ty, co neposkytl žádné informace. Takový postup SŽDC by nebyl zcela v souladu s právním řádem, neb uvedené by fakticky znamenalo poukazování na ostatní subjekty, které ne zcela řádně plní zákonné povinnosti.

Odvolací orgán k uvedenému konstatuje, že ÚDPI v napadeném rozhodnutí uvedl: „*Pro splnění požadavků ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách je nutno zajistit jednoznačné transparentní zveřejnění požadovaných informací, pokud jsou dostupné. Pokud je SŽDC k dispozici nemá, nemá dle názoru ÚDPI vyložené povinnost je sama zjišťovat. Pouze postačí, když uvede, že ostatní provozovatelé služeb jí tyto informace neposkytli.*“ Citovaná stať, dle názoru odvolacího orgánu, nevyzývá SŽDC, aby nezákonně označovala a poukazovala na ty subjekty, které jí údaje neposkytly, nýbrž aby informovala dopravce, že poskytované informace nemusí být kompletní a vyčerpávající.

Vyjádření ČD k otázce výroku B. II. h):

Pokud by povinnost zveřejnit v prohlášení o dráze cenu za služby a podmínky jejich poskytování tížila jen provozovatele vlečky zajišťující traťový přístup k zařízení služeb, jak SŽDC tvrdí, bylo by ustanovení § 23d odst. 2 písm. c) zákona o dráhách zcela zbytečným, jelikož povinnost zveřejnit tuto cenu vyplývá z ustanovení § 33 odst. 3 písm. c) zákona o dráhách. I z toho plyne, že povinnost zveřejnit ve svém prohlášení o dráze podmínky dle § 33 odst. 3 písm. l) resp. § 23d odst. 2 zákona o dráhách tíží

provozovatele dráhy celostátní/regionální i v případě, že traťový přístup k zařízení služeb od této dráhy zajišťuje vlečka provozovaná jinou osobou.

Odvolací orgán k námitce SŽDC uvádí, že úvodní věta kapitoly 3.6 Změny prohlášení 2018 „*Prohlášení o dráze obsahuje informace pouze o zařízení služeb, která jsou na dráhách, kde SŽDC plní funkci přidělce*“ je sama o sobě deklarácí, že Prohlášení o dráze 2018 neobsahuje informace, které mu ukládá ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

Kapitola 3.6 z pohledu splnění citovaného ustanovení s využitím ustanovení § 33 odst. 6 zákona o dráhách odkazuje na kontakty na provozovatele zaústěných drah, které jsou uvedeny v Příloze „H“, a nikoliv na internetové stránky provozovatele služeb. Prohlášení o dráze tedy v rozporu s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách ve spojitosti s odstavcem 6 zákona o dráhách neobsahuje ani odkaz na místo, kde se s informacemi ohledně poskytování služeb lze seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup. SŽDC má pouze povinnost zveřejňovat informace podle údajů poskytnutých provozovatelem dráhy nebo provozovatelem zařízení služeb. Pro splnění požadavků ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách je nutno zajistit jednoznačné transparentní zveřejnění požadovaných informací, pokud jsou dostupné.

K názoru SŽDC, že se povinnost zveřejňovat pouze odkaz na stránky provozovatelů služeb, které jsou přímo dostupné z dráhy, kde je SŽDC přidělcem odvolací orgán uvádí, že tento názor nesdílí. Už jenom citace § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách „*cenu za poskytnutí těchto služeb a cenu za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb*“ jednoznačně dokládá, že se jedná i o zařízení služeb, která nejsou přímo dostupná z dráhy, kde je SŽDC přidělcem. Povinnost uložená provozovatelům zařízení služeb zpřístupnit příslušnému přidělci informace uložená v § 23d odst. 2 zákona o dráhách je též důkazem, že jimi poskytnuté informace je nadále přidělcem povinen zpracovat a zveřejnit v prohlášení o dráze.

Rozkladová komise rovněž neshledala pochybení v části napadeného rozhodnutí týkajícího se výroku B část II. písm. h). Na základě výše uvedeného odvolací orgán potvrdil napadené rozhodnutí v části výroku B část II. písm. h).

Rozkladová komise po prověření spisového materiálu dospěla k závěru, že námitka SŽDC 2. j) ve věci napadení výroku B. II. h) ohledně kapitoly 3.6 a Přílohy H seznam zaústěných drah – vleček, není důvodná. **S ohledem na výše uvedené a na závěr rozkladové komise rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku V – 3.**

Námitka 2. k) rozkladu SŽDC ve věci výroku B. části IV. a) kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy) Prohlášení 2018 duben

SŽDC ve svém rozkladu napadla celé rozhodnutí mimo výroky A, kde byla žádost ČD zamítnuta. Napadla tedy i výrok B. v části IV. a) bez udání konkrétního důvodu. Vztahují se na něj tedy pouze obecné námitky.

K uvedenému odvolací orgán uvádí, že všeobecné námitky byly vypořádány v části II. tohoto rozhodnutí s tím, že žádná z nich nebyla v souvislosti s kapitolou 4.4.2 shledána důvodnou. Podle zákona č. 319/2016 Sb., části první, článku II. bodu 5 se na proces vyřešení sporů ohledně přidělování kapacity v roce 2017 správním orgánem na návrh žadatele použijí ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Z uvedeného vyplývá, že ustanovení § 34f zákona o dráhách se použije pro posouzení zákonnosti přidělování kapacity s účinností od 1. dubna 2017. Znění 2. a 3. odstavce kapitoly 4.4.2 Prohlášení 2018 duben jsou v rozporu s ustanovením § 34f zákona o dráhách v tom, že posouzení souladu se zákonem o dráhách provádí podle zákona o dráhách ÚPDI, namísto Drážního úřadu uvedeného v kapitole 4.4.2 Prohlášení 2018 duben. Dalším rozporem je, že zákon o dráhách nestanovuje patnáctidenní lhůtu pro podání žádosti o přezkoumání prohlášení o dráze. S kapitolou 4.4.2 souvisí i odlišný postup ÚPDI v případě zjištění, že přiděl kapacity byl proveden v rozporu se zákonem o dráhách. Na základě výše uvedeného rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku V - 3 tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí nelze dle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Pavel Kodym
*předseda Úřadu pro přístup
k dopravní infrastruktuře*

Rozhodnutí se doručuje také veřejnou vyhláškou, která bude vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce ÚPDI v listinné podobě a současně i způsobem umožňující dálkový přístup, přičemž takto se doručuje účastníkům řízení uvedených v ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu.

Vyvěšeno dne: 5. 3. 2018

Sejmuto dne: 20. 3. 2018

Rozdělovník:

Účastníci řízení, jimž je ve správním řízení doručováno jednotlivě:

- Správa železniční dopravní cesty, státní organizace; Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČ 70994234
- České dráhy, a.s., nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226

Ostatní účastníkům řízení je doručováno veřejnou vyhláškou

Dotčený orgán:

- Drážní úřad, Wilsonova 300/8, 121 06 Praha 2